

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Βιβλιοθήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἔο Συτάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

ΣΤΑΦΙΣ

Ἐξαιρετικῶς εὐχάριστος εἶδος ἐλήφθη ἐξ Ἀμερικῆς, ἢν μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἀπεδέχθη τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ ἰδίᾳ αἱ σταφιδοφόροι ἐπαρχίαι. Κατὰ τηλεγράφημα ἐπίσημον πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον παρὰ τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Μπότσαρη, διατριβόντος κατ' αὐτὰς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τῇ Βασιγκτῶνι, ἡ ἀτέλεια τῆς Ἑλληνικῆς σταφίδος περιελήφθη εἰς τὸ ἐλεύθερον δασμολόγιον, ὅπερ σημαίνει ὅτι δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι θὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν βουλῶν.

Ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ μέτρου τούτου θὰ ὠφεληθῇ τὰ μέγιστα ἡ Ἑλλάς, ἐξόχως δὲ θὰ ἐμψυχωθῇ τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος, διότι καὶ ἡ κατανάλωσις θέλει αὐξήσει καὶ ἕτερα ἴσως χρήσις ἐπιφυλάσσεται εἰς τὴν ἡμετέραν σταφίδα ἢ τῆς οἰνοποιήσεως.

Ὁ καταργούμενος κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ἐπιτροπῆς δασμὸς ἐπὶ τῆς εἰσαγομένης εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας κορινθιακῆς σταφίδος εἶναι δρ. 57 καὶ 23 λεπτῶν κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν.

Ἡ εἰσαγωγή κορινθιακῆς σταφίδος εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, τὸ λήξαν τὴν 18/30 Ἰουνίου 1887 ἀνήλθεν εἰς λίτρας ἀγγλικὰς 29,196,393, ἧτοι φρ. 1,579,525. Κατ' ἄλλα ἔτη ὑπῆρξεν ἡ εἰσαγωγή ὑπερτέρα μέχρι 17 χιλ. τόννων. Καταργούμενου τοῦ δασμοῦ, ἐλπίζεται ὅτι θέλει πολλαπλασιασθῇ ἡ εἰσαγωγή, καὶ μάλιστα ἐὰν χρησιμοποιοῦνται ἡ σταφίς πρὸς οἰνοποιίαν, ἀφοῦ ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου δασμὸς εἶναι βαρὺς ἐν Ἀμερικῇ.

Ἀπὸ τοῦ νῦν ἐντούτοις δεφίλομεν νὰ ἐργασθῶμεν ὅπως δώσωμεν ὠθῆσιν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως καὶ νὰ μὴ ἀναρένωμεν τὰ πάντα ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς συμπαθητικῶν διαθέσεων τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν πρὸς τούτο δὲ καταλληλοτάτη προσφέρεται ἡμῖν εὐκαιρία διὰ τῆς μετὰ δύο ἔτη τελεσθησομένης ἐν Σικάγῳ παγκοσμίου Ἐκθέσεως. Ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης πρέπει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν μέριμναν ὅπως γνωρίζῃ τὴν ἡμετέραν σταφίδα καὶ τὰς πολυτίμους αὐτῆς ιδιότητας εἰς τὸν μέγαν Ἀμερικανικὸν πληθυσμὸν ὅστις θὰ προσέλθῃ εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκθέσεως ἐκείνης. Διὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Σικάγῳ πρέπει νὰ δοῦνται μέγα πρὸς τὴν σταφίδα ὅπερ νὰ διακίνηται δωρεάν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας. Ἐπίσης καὶ οἶνος ἐκ ξηρᾶς σταφίδος δεῖν νὰ πωλῆται εἰς εὐθὴν τιμὴν ἀλλὰ πρὸ παντὸς δεῖν νὰ ἰδρυθῇ ἐν τῇ ἐκθέσει μικρὸν ἐργοστάσιον κατασκευῆς οἴνου ἐκ ξηρᾶς σταφίδος, ἕνα καταδειχθῇ ἡ ἀπλουστάτη μέθοδος τῆς οἰνοποιήσεως τοῦ προϊόντος ἡμῶν τούτου καὶ τὰ ὑγιεινὰ συστατικά του ἐξ αὐτοῦ παραγομένου οἴνου.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ παρ' ἡμῖν τοιαῦτα ἔργα, δεῖν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιτέλειαν αὐτῶν, ἀντλοῦσα τὰ μέσα τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐστῶ καὶ ἐκ τινος ἐλαφρᾶς ἐπὶ τῆς στα-

φίδος φορολογίας. Ἀλλ' ἡ διεξαγωγή τοῦ ἔργου τούτου δὲν πρέπει ν' ἀνατεθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ γνωστὰ πρόσωπα εἰς ἀπροσφεύγουμεν ἁπάντοτε. Πρέπει ν' ἀναζητηθῶσι σοβαρὰ πρόσωπα καὶ δυνάμενα, ἐν τῇ συναισθήσει τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου τῶν, νὰ ἐπιτελέσωσιν αὐτὸν προπόντως καὶ τελεσφόρως. Ἐν καιρῷ θελομεν ἐπιπέσει ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀναπτύσσοντες αὐτὸ πλεῖστον, ἀπὸ τοῦ νῦν ἐντούτοις πρέπει νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα παρ' ὅλων καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἑρμῆς», ὅστις πάντοτε συνεβούλευσε τὰ δέοντα ἐπὶ τῆς σταφίδος καὶ ἔχει τὸ σταφιδικὸν ζήτημα ὡς ἐν τῶν πρωτίστων αὐτοῦ μελημάτων.

Εὐτυχῶς καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὅπου διεξάγεται δευτέρως κατὰ τῆς ἡμετέρας σταφίδος ἀγὼν δὲν λείπουν καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτῆς συνηγοροῦντες διὰ λογικῶν καὶ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων. οὕτω ἐν τῇ γαλλικῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» ἐδημοσιεύθη ἐπ' ἐσχάτων ἡ ἐπομένῃ ἐπιστολή, ἢν παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος» τῶν Ἀθηνῶν.

«Δὲν νομίζετε ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐπαναφῶμεν εἰς τὰς λογικὰς αὐτοῦ διαστάσεις τὸ περίφημον ζήτημα τῶν σταφιδῶν;

Ἴδου ποία εἶναι περὶ αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐπίσημα ἐξαγόμενα, ἡ ἀλήθεια, δὴν ἡ ἀλήθεια καὶ μόνη ἡ ἀλήθεια. Ἡ Γαλλία, κατὰ τὸ 1889 παρήγαγε 23 μόνον ἑκατομύρια, ἡ ἐσωτερικὴ δ' αὐτῆς κατανάλωσις ἀνήλθεν εἰς 50. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτου τῶν 50 ἑκατ. ὁ σταφιδικὸς οἶνος μόνον ἀντιπροσωπεύεται διὰ 2 ἑκατομμυρίων ἑκατολλίτρων, δηλαδὴ διὰ ποσὸν μικρότερον τοῦ 4 0,0 ἐπὶ τῆς ὅλης καταναλώσεως τῆς Γαλλίας.

Ἐπομένως οὐδενὸς τὴν καταστροφὴν ἐπροξένησε. Προβαίνω μάλιστα καὶ περαιτέρω. Καταργήσατε ἐξ ὀλοκλήρου τὸν σταφιδικὸν οἶνον, ἢ γαλλικὴ ἀμπελοργία δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ πωλῆσῃ τὰ προϊόντα τῆς οὐδὲ κατὰ 20 λεπτὸν ἀκριβώτερον. Ὁ οἶνος οὗτος θὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἴσου ποσοῦ οἴνων ἐξωθεν εἰσαγομένων, οἵτινες μέχρι τοῦ 1892 θὰ πληρῶνωσιν εἰσαγωγικὸν δασμὸν 2 φράγκων κατ' ἑκατόλιτρον μόνον.

Πῶς λοιπὸν ἐδόθη μεγάλη σημασία εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν; Θεέ μου! εἶνε καὶ αὐτὸ, ὅπως θὰ ἔλεγον ὁ Ἀλφόνσος Δωδὲ, ἀποτέλεσμα τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου. Κάποιος Ταρταίνος (Σημ. ὁ περίφημος ἐκ Μεσημβρίας ἡρώς τοῦ Δωδὲ, ὁ ἐξαγκώνων εἰς ἀνατολικά ζήτηματα καὶ τὰς ἐλαχίστας ὑποθέσεις), ὑποψήφιος βουλευτῆς καὶ οἱ συνάδελφοί του ἐπενόησαν τὸ σταφιδικὸν ζήτημα πρὸς ἐκλογικὴν δημαγωγίαν. Τὸ εὐφάνταστον δὲ καὶ τὸ ὑπερβολικὸν τῶν Μεσημβρινῶν συνεπλήρωσαν τὸ κακὸν.

Τελευταίαν τινὰ ἐξήγησιν καὶ τελειῶνω. Πότε καὶ πῶς ἀνεσφύη τὸ ζήτημα; Ἀνεσφύη κατὰ τὸ 1888. Ἐνεκα τῆς δριμύτητος τῆς νόσου τοῦ mildew, οἱ Μεσημβρινοὶ νομοὶ παρήγαγον ποσὸν τι ἀθλῶν οἴνων μὴ δυναμένων οὔτε νὰ διατηρη-

θῶσιν, οὔτε νὰ καταναλωθῶσιν ἀμέσως, μετὰ δυσκολίας δ' ἐπόλησαν αὐτοὺς εἰς τὴν τιμὴν τῶν 14 φράγκων κατὰ ἑκατόλιτρον καὶ ὀλιγώτερον ἀκόμη. Ἐφέτος οἱ μεσημβρινοὶ οἶνοι εἶνε ἀριστοί. Ἐπωλήθησαν εὐχερῶς εἰς τὴν τιμὴν τῶν 25—35 φράγκων, ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτῶν. Ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις ὅτι ὁ σταφιδικὸς οἶνος δὲν ἔχει νὰ κἀμῃ τίποτε.

Ἀλλ' αἱ αἰτίαι παρέρχονται, τὰ δ' ἀποτελέσματα αὐτῶν παραμένουσιν.»

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 13 Ἰσταμ. μηνὸς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπὶ τῇ ἐπερωτήσει τοῦ ἡμετέρου Βουλευτοῦ κ. Ἀλ. Φωτῆλα ἔκαμε τὰς ἐπομέσας ἀνακοινώσεις περὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος.

Τρικούρης. Περὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀφροδύτων τὴν σταφίδα ἐπηρώτησεν πρὸ ἡμερῶν ὁ ἀξιότιμος βουλευτῆς ἐκ Μεσσηνίας. Εἶπον τότε ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης οὐδὲν εἶχε γένηναι, ἀλλ' ὅτι αἱ πληροφορίες ἡμῶν ἦσαν ὅτι τὰ πάντα ἔβαινον καλῶς καὶ ὅτι τοιαύτας πληροφορίες ἔχομεν καὶ παρὰ τοῦ Γ. προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέα Ἰόρκῳ, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταβῆ εἰδικῶς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰς Βασιγκτῶνα κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκτοτε ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἐγένετο τὸ πρῶτον ἐπίσημον βῆμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς καὶ τὸ ὀριστικόν. Συμπεριελήφθη δὴν ἡ ἀτέλεια τῆς σταφίδος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῷ δασμολογικῷ τῷ συνοδεύσαντι τὸν προϋπολογισμὸν, νομοσχεδίῳ συντασσόμενῳ ἐν Ἀμερικῇ οὐχὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων.

Ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων εἶνε ὁ δασμὸς ἐπὶ τῆς σταφίδος νὰ καταργηθῇ καὶ βεβαίως θὰ τύχῃ ὑποστηρίξεως ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ θὰ ψηφισθῇ παμφηρεῖ δύναμαι νὰ εἶπω, διότι ἡ πλειοψηφία σήμερον τῶν Βουλῶν τῶν Ἀμερικανῶν, καὶ ἐπομένως καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, εἶνε προστατευτικὴ, εἶνε ἐναντίᾳ εἰς τὰς δασμολογικὰς ἐλαττώσεις. Ἐὰν λοιπὸν παρὰ τοιαύτης ἐπιτροπῆς προταθῇ ἐλάττωσις δασμοῦ, οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ, ὅτι δὲν θὰ ἐπέλθῃ ἀντίδρασις παρὰ τῶν ἀντιθέτων, οἵτινες τούναντιον ἐπιζητοῦσι μείζονα ἐλάττωσιν. Ὁ ἐν Βασιγκτῶνι ἡδηδιατελὼν πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ἀνακοινῶν τὰ περὶ τούτου, μοί τῆς λεγγραφῆς λέγων ὅτι προσεχέστατα θὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς τὸ παρασκευασθῆν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων νομοσχέδιον ὅτι δὲ ὑποθέτει ὅτι κατὰ τὸν Ἰούνιον θὰ ψηφισθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ὅτι καθίσταται νόμος.

Ὡς πρὸς τὰ τῆς Γαλλίας, τὰ πράγματα εἶχον ἄλλως πρὸ τινος χρόνου, μετέβαλον δὲ χαρακτηρὰ ἀφότου ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως τῶν συνθηκῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας. Εἶπον ὅτι καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπηρεωτήθη ἐν τῇ βουλῇ, ὅτι ἡ τότε Γαλλ. Κυβέρνησις, εἶχε πρόθεσιν (διότι ὅτι ἐπηρεωτήθη δὲν εἶχον ἔλθει εἰς ἀνακοινώσεις πρὸς τὴν βουλὴν) νὰ μὴ ἀνανεώσῃ τὴν συνθήκην τὴν λήξασαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τοῦ 1861. Ἀλλ' ἐνῶ εἶχε πρόθεσιν νὰ μὴ ἀνανεώσῃ

αυτή προετίθετο να αναγνωρίση υπέρ των προελευσεων της Τουρκίας τα πλεονεκτήματα τα δημολογικά των μάλλον ευνοουμένων Κρατών, δυνάμει παλαιότερων συνθηκών, και ιδίως της του 1802 η' εθεώρει μη έχουσαν διορίαν.

Μετ' ολίγας ημέρας άρρη έποιήσαμεν τας άνακοινώσεις ταύτας προς την βουλήν, ο πρωθυπουργός εν Γαλλία έσχεν άφορμήν να φέρη εν τη βουλή το ζήτημα και εκεί τωόντι έποιήσατο τοιαύτην δήλωσιν' εδήλωσε δηλαδή ότι η συνθήκη του 1861 δέν θά άνανεούτο, ή Τουρκία όμως θά εξακολουθεί ν' άπολαμβάνη των πλεονεκτημάτων των μάλλον ώφελουμένων έθνών, δυνάμει των παλαιότερων συνθηκών. Η τοιαύτη συζήτησις εν τη βουλή δέν προεκάλεσεν ειδικήν συζήτησιν καιτοι άνηγγέλθησαν περί ταύτης έπερωτήσεις. Άλλ' εν τη Γερουσία προεκληθή εύθύς συζήτησις, συνέπεια δε ταύτης υπήρξεν ή μη άποδοχή της δοθείσης υπό του Γαλλικού Υπουργείου έρμηνείας εις τας παλαιάς συνθήκας. Κατόπιν της ψηφοφορίας ταύτης της Γερουσίας παρητήθη το ύπουργείον εκείνο και συνέστη νέον.

Έν τούτοις ή Έλλ. Κυβέρνησις εύθύς ώς εγένετο ή άνακοινώσις προς την Γαλλ. βουλήν, παρατηρήσασα ότι ο τρόπος καθ' όν ο τότε Πρωθυπουργός έποιήσατο την άνακοινώσιν ταύτην εις την βουλήν ενέκρινεν την γνώμην αυτού υπέρ της διατηρήσεως του καθεστώτος ώς προς την σταφίδα μέχρι του 1892' παρατηρήσασα προσέτι ή Κυβέρνησις ότι ή εκδήλωσις τοιαύτης γνώμης του Πρωθυπουργού, δέν άπεκρούσθη εύθύς υπό της Βουλής, ένόμισεν ότι ήτο πρόπον να τηλεγραφησιν ζητούσα παρά της Γαλλ. Κυβερνήσεως όπως άφομοιωθή προς την Τουρκίαν όσον άφορα το ζήτημα της παροχής εις το Κράτος ήμών των πλεονεκτημάτων των μάλλον ώφελουμένων έθνών μέχρι του 1892.

Όια δε επιτύχωμεν την λύσιν τούτου προτινάμεν την πλήρη κατάργησιν του δασμού επί του οίνου, προετινάμεν την έλάττωσιν κατά 50 0/0 του δασμού επί των τριχάπτων και των έλαφρών ύφασμάτων, επί των άρωμάτων και επί των μεταξωτών χνουδωτών. Αί προτάσεις αύται έτυχον καλής υποδοχής, και το τότε ύπουργείον ότε ο πρωθυπουργός ήτο και ύπουργός των Έξωτερικών, άπερήνατο ότι επί τη βάσει ταύτη ήλιπίζεν ότι θά ήτο δυνατή ή χορήγησις και εις την Ελλάδα του παρεχομένου εις την Τουρκίαν πλεονεκτηματος, άλλ' επεθύμει να προσφέρωμεν και άλλα άνταλλάγματα, να δυνηθώμεν να καταστήσωμεν την βουλήν ευνουστέραν προς την τοιαύτην συμφωνίαν. Τούτο και επράξαμεν. Ένω δε περιεμένονμεν τα άποτελέσματα επήλθεν ή ψήφος της Γερουσίας και ή ύπουργική κρίσις. Μετά τον σχηματισμόν του νέου ύπουργείου επανελήθησαν αί διαπραγματεύσεις. Καθ' ός δ' έχομεν ήδη πληροφορίας φαίνεται ότι μεθ' όλην την ψήφον της Γερουσίας θά παρασχεθί εις την Τουρκίαν ή άπόλαυσις των πλεονεκτημάτων των μάλλον ευνοουμένων έθνών μέχρι του 1892. Φαίνεται προσέτι ότι και ή Κυβέρνησις, άλλ' εύτυχώς και ή βουλή εινε διατεθειμένη όπως άφού εις την Τουρκίαν γίνεται ή παραχώρησις αυτη μη ληφθί ειδικόν τι μέτρον κατά της ήμετέρας σταφίδος.

Τί θά δεήση να πράξωμεν ήμεις να εμπειδώσωμεν τας τοιαύτας διαθέσεις, τούτο θά φαγή προσεχώς. Διότι διαμείβονται περί τούτου έγγραφα. Δέν ειζεύρω έάν θά δεήση να προσδώμεν εις πράξιν τινα διεθνή προς την Γαλλίαν επαγομένην τοιαύτας παροχάς ήμών. Όπωςδήποτε ήμεις έξεφράσαμεν προθύμιαν να παράσχωμεν ό,τι ήθελε θεωρηθί δίκαιον. Έχω δε την έλπίδα ότι είτε δια τοιαύτης συμφωνίας, είτε και άνευ τοιαύτης συμφωνίας, άφού δια την Τουρκίαν δε θά επιβληθί πρόσθετος δασμός ως προς την σταφίδα αυτης, δέν θά επιβληθί και εις την ήμετέραν.

—(—)

Ο κ. Πρωθυπουργός εν τη ιδία συνεδριάσει ε-

δωκε τας επομένους εξηγήσεις και περί του έσωτερικού φόρου' επί της σταφίδος όστις προτινάθη υπό του βουλευτου Jaminis.

Η πρότασις αυτη δέν έτυχε καλής υποδοχής εν τη Βουλή, καιτοι αυτη ή Γαλλική Κυβέρνησις πριν ή υποβληθί ή πρότασις ένόμισεν ότι εν ταύτη εγκείται ή λύσις του ζητήματος. Ήδη μετά την υποβολήν εγένετο επαισιθητόν ότι ή πρότασις αυτη δέν τυγχάνει της επιδοκιμασίας των διευθυνόντων τα της λύσεως του ζητήματος. Άπεδείχθη ότι ειναί δυσχερεστάτη ή επιβολή του έσωτερικού φόρου. Προσέτι έφάνη εκείνο όπερ προεβλέπετο, δηλ. ότι έδυνάτο τις ευκολώσαται τον έσωτερικόν τούτον φόρον να τον διαφύγη.

Τούτο εγένετο καταληπτόν εύθύς εξ αρχής, και τα προταθέντα μέτρα όπως προληφθί ή νοθεία άπεδείξαν ότι δυσκολώτατα θά λειτουργήσωσιν.

Η επιβολή έσωτερικού φόρου εν Γαλλία δέν κανονίζεται εκ των προς την Τουρκίαν συμφωνιών και εκ της άποφάσεως της Γαλλίας όπως παραχωρηθί εις την Τουρκίαν τα πλεονεκτήματα των μάλλον ευνοουμένων έθνών μέχρι του 1892. Άλλ' έν δέν παρεμποδίζεται δια της τοιαύτης προς την Τουρκίαν παροχής, εινε έλπις ότι θά παρεμποδισθί εξ άλλων λόγων. Έχομεν λοιπόν δύο γεγονότα' άφ' ενός μεν την παροχήν προς την Τουρκίαν του πλεονεκτηματος μέχρι του 1892: Τούτο και ο κ. βουλευτής άποδέχεται ως όριστικόν τι' έπρεπεν όμως ή Κυβέρνησις να δηλώσθι ότι γινώσκει τούτο, και δώση έπιστημότητα εις τούτο, διότι εν ταις συναλλαγαις έχει μεγίστην έπιρροήν και δέν ειναί πρόπον τινά μεν να γινώσκονται, τινά δε να μη γινώσκονται.

Ός προς το έτερον ζήτημα' της επιβολής έσωτερικού φόρου, ήτο επίσης πρόπον να δηλώσθι ή Κυβέρνησις την περί τούτου γνώμην της και να ειπή ότι και εάν επιβληθί έσωτερικός φόρος καθ' ός ειδήσεις έχομεν, ο τοιοούτος φόρος δέν θά θεωρείται επίσης επαχθής, όπως ο φόρος ο επιβαλλόμενος εν τοις Τελωνείοις, ότι δε ή πρότασις ή υποβληθείσα εις την Γαλλικήν Βουλήν και ήτις έφάνετο προς στιγμήν ότι ήθελε ψηφισθί όποια υποβληθί, ήδη φαίνεται πιθανώτατον ότι εάν ψηφισθί, θέλει σπουδαίως τροποποιηθί, και εκ της τροποποιήσεως ταύτης θέλει μάλλον ώφεληθί ή νομοθεσία περί της σταφίδος ή εκ της αρχικής μορφής ύφ' ην παρουσιάσθη ή πρότασις.

Η γυμναστική.

—(—)

Όλοι όμολογοϋμεν ότι ή νεολαία ήμών άνατρέφεται κακώς, άπαντες δ' έχομεν υπ' όψιν ήμών τ' άποτελέσματα της κακής άγωγής των ήμετέρων νέων. Δέν επιχειρώ να δείξω τα άποτελέσματα ταυτα, δια να μη άναξέσω τας πληγάς της πατρικής καρδιάς' θά σταματήσω μόνον επί ενός αιτίου εκ των πολλών της έλαττωματικής άγωγής, εύτυχής δε θά λογιστώ εάν δυνηθώ να επιστήσω επ' αυτού την προσοχήν των έντεταμένων τα της εκπαιδεύσεως και ήθικοποιήσεως των νέων.

Η άγωγή των νέων σφάλει παρ' ήμιν δι' άλλα τε πολλά και δια την παραμέλησιν της άσκήσεως των φυσικών δυνάμεων αυτών, εν άλλαις λέξεσι του μαθήματος της Γυμναστικής. Μ' όλα τα μέχρι τούδε λεχθέντα και γραφέντα περί της ώφελιμότητος τας γυμναστικής, μ' όλας τας κατά καιρούς σπασμωδικάς κινήσεις προς είσαγωγήν του μαθήματος τούτου εν τοις δημοσίαις και ιδιωτικαίς εκπαιδευτηρίαις, ή γυμναστική παρ' ήμιν ούδέν κινεί υπέρ αυτης ένδιαφέρον και έμεινε μόνον ως θεσμός σχολικός, άλλά θεσμός νεκρός και άδρανής, ούδέν άποφέρων άποτελέσμα.

Ούχ' ούτως όμως έκριναν άλλοι περί της Γυμναστικής, δια τούτο εξ αυτης ήντησαν πολιτιστάτα έφόδια του κοινωνικού και πολιτικού

βίου. Έν τοις πρώτοις τούτων, καταλέγονται οι Γερμανοί, δια σήμεραν δ' άκούμεθα να υποβάλωμεν υπ' όψιν των συμπολιτών μας, πως οι Γερμανοί σκέπτονται και δρῶσιν επί του άντικειμένου τούτου.

Οί σοφοί Γερμανοί, οί πλείστορον παντός άλλου ερωπαϊκού έθνους προσοικειωθέντες την φιλοσοφίαν, την επιστήμην, την τέχνην και εις τι άλλο άγαθόν εκέκμητο ο αρχαίος Έλληνικός πολιτισμός, έβουλεύθησαν να μιμηθώσιν ούχι δια κενών λόγων, άλλά πράγματι τοις αρχαίους Έλληνας και εν τη Γυμναστική. Ο εν Βερολίνω επί της παιδείας ύπουργός Γόσλερ, ο κατά Ξενοφώντα ού μόνον γυμναστικός, άλλά και των τοιοούτων έργων εξεταστικός, σιτηρίζομενος εις την νεωτέραν περί γυμναστικής φιλολογίαν, προτρέπει δι' εκτενοϋς έγκυκλίου δήμου και πόλεως να συστήσωσι, πλην των εν τοις σχολείοις αίθουσών της γυμναστικής, ειδικά γυμναστήρια εν ύπαίθρῳ, άναφέρων όνομαστί και τας κυριώτερας των άσκήσεων κατά φύλον και ηλικίαν. Αί σπουδαιότεραι περικοπαί της έγκυκλίου εκείνης έχουσιν ὡδε: α' Η γυμναστική, επανειλημμένως κηρυχθείσα ουσίωδες και συστατικόν μέρος της διδασκαλίας της νεολαίας, εισήχθη ήδη ως μάθημα καταναγκαστικόν εις άπαντα τα σχολεία, άνωτέρα τε και κατώτερα. Δήμοι και πόλεις έφιλοτιμήθησαν, να συστήσωσιν έντός αυτών των σχολείων γυμναστήρια, ενθα δια παντός του έτους ν' άσκώνται οί μαθηταί, ανεξαρτήτως της αίθρίας της συννεφίας και του χειμῶνος. Τοιαυτα γυμναστήρια όμολογοϋνται κτήμα τιμαλφεί, διότι το νεανικόν, σώμα άναπτύσσεται τελεσφόρως και έρρυθμώς, όταν άσκήται κανονικώς φθινοπώρου και χειμῶνος, έαρος και θερρούς. Ούχ' ήττον όμως τιμαλφή και συστάσεως άξια ύπολαμβάνει ή Κυβέρνησις και παρά τοις σχολείοις εν ύπαίθρῳ γυμναστήρια, ενθα πολλαί άσκήσεις εκτελοϋνται ευκολώτερον ή εν ταις αίθούσαις, και δη και άνευ κινδύνου. Τα εν ύπαίθρῳ γυμναστήρια ού μόνον καθιστώνσιν έγκαίρως το σώμα καρτερικόν προς τας ποικίλας του κλίματος επηρείας, άλλ' έθίζουσι την νεολαίαν ν' άπολαύη της έλευθερίας της παίζουσα και να διατηρή και ποιείται χρῆσιν αυτης κατά του: κανόνας και του νόμου της παιδείας. Η μερίς αυτη του νεανικού βίου, άληθής χαρά των πρόσθεν γενεών, όφείλει ν' άκμάζη τα νυν και να διατηρηται εν τῳ μέλλοντι. Ούχι έντός των τεσσάρων τοίχων μόνον, άλλ' έντός αυτού του ίερού της φύσεως ναού όφείλει ή νεολαία συχνότερον και έλευθερώτερον να έχη άφορμήν να διατρανοί την ίσχύν αυτης και ικανότητα, και να χαίρη επί της άγῶσιν, οτινες ειναί άχώριστοι από πάσης άληθινής και όρθης παιδείας.

Ούδέν άλλο μέσον ειναί ικανώτερον να άρη την πνευματικόν κάματον, να αναζωογονήσθι σώμα και ψυχήν, να έμβάλη έρωτα και ικανότητα εις νέας εργασίας, να κωλύσθι την άωρον και παρά φύσιν παρακμήν του σώματος, να έκρίζωσθι πάσαν άλαζωειαν, να διασώσθι τη συμφορά τη ηλικία άπότητα, παρησιαν και εύθυμίαν, να διδάξθι και άσκήσθι φρόνημα κοινόν, να έμφυσήσθι θάρρος και όμόνοιαν εις έπίτευξιν κοινών και άνωτέρων σκοπών. Τα γυμνάσματα ταυτα συνδυάζουσι διαρκώς σωματικήν εργασίαν σπουδαιότητα και εύθυμίαν' διδάσκουσιν εκ πρώτης αρχής ίσονομίαν και ίσοδικία' παριστάνουσι δε έμφυχόν και έπαγωγόν εκόνά έθνους, ήθους, εύπρεπείας και κοσμιότητος. Κοιτις του άνθρωπίνου μεγαλειου ειναί το εκ παιδων συνδιάγειν τοις όμοίοις. Ο των όμοίων άπεχόμενος και καθ' έκαυτον ως επί το πολύ διάγων καθίσταται ρίλαυτος, ούτε κάτοπτρον έχων, εν ό νά βλέπη την άληθή μορφήν του, ούτε ζωηρόν μέτρον, δι' οϋ να άναμετρή την δυνάμιν του, ούτε στάθμην ακριβή της έαυτου άξίας, ούτε σχολείον της θελήσεως, ούδε άφορμήν άξίας του. λης και ταχίας εκτελέσεως. Έν τοις καθ' ήμάς χρόνοις, όποτε ή μεν νεολαία πρόπει να μανθάνη

ΔΙΑΦΟΡΑ

πλείονα ή άλλοτε, οι δε τα προς τον βίον μετά κόπου και μόχθου ποριζόμενοι γονείς σπανιότατα έχουν ανείσει να συνδιαλέγονται λυσιτελώς τοις τέκνοις, καθήκον έχει αυτή ή σχολή να κανονίση ουχι επιπολαιώς, αλλά συστηματικώς και θεμελιωδώς την γυμναστικήν παιδιάν, ως συντελοῦσαν εις ανάπτυξιν σώματος και πνεύματος, καρδίας και ψυχής της νεολαίας συναυξάνουσαν δε τας ήθικας δυνάμεις και την εὐστάθειαν του τε ανθρωπίνου και του πολιτικού χαρακτήρος.»

Πότε και οι ημετέροι ύπουργοί θα φιλοσοφώσιν ουτω περι γυμναστικής; πότε θ' αποτελειώνεται περι αυτής προς διδασκάλους ενισούοντας τους λόγους των και ανυψουμένους εις το ύψος αυτών; Α. Μ.

Δικαστικά Νομοσχέδια.

—)(—

Δημοσιεύομεν κατωτέρω μέρος των υπό την επιψήφισιν της Βουλής υποβληθέντων υπό του επί της Δικαιοσύνης ύπουργού νομοσχεδίων, δι' των τροποποιούνται διατάξεις τινές της Πολιτικής Δικονομίας, αναμφισβητήτως έχουσαι ανάγκην τροποποιήσεως, είτε δια το πεπαιλωμένον, είτε δια το δύσχηστον αυτών. Άληθώς: ανάγκη ήτο να δύναται ο δικαστής να διορίζη μόνον ένα πραγματογνώμονα, να εκλείψη ή αχρηστος και μάλλον εις περιπλοκάς άγουςα διάρρισις εις συνήθεις και συνοπτικές υποθέσεις, και να κανονισθ ή παζ δια παντός το αιώνιως άμριβαλλόμενον και εις στρεψοδικίας γόνιμον θέμα της δια την απόστασιν παρατάσεως προθεσμίας.

Άρθρον μόνον.

Το άρθρον 292 της πολιτικής δικονομίας αντικαθίσταται δια του εξής:

«Έμπροστέχαι ή πραγματογνώμονες διορίζονται εις ή τρεις υπό των διαδικιών ή υπό του δικαστηρίου, εάν οι διαδικοί δεν συμφωνήσωσι περι αυτών πρό της αποφάσεως.»

Άρθρον 1

Αί διατάξεις της πολιτικής δικονομίας, αι κανονίζουσαι τὰ της διαδικασίας εις συνήθεις υποθέσεις, καταργούνται, εισάγονται δε του λοιπού και δικάζονται και αι τοιαύται υποθέσεις κατά την όρισμένην υπό της αυτής δικονομίας διαδικασίαν επί συνοπτικών δικών.

Άρθρον 2

Το άρθρον 620 της πολιτικής δικονομίας αντικαθίσταται ουτως. «Εάν εν τῷ έγγραφῳ της άγωγής ή ημέρα της συζητήσεως δεν προσδιορίσθ ακριβώς ή ὀρθώς, ή δεν προσδιορίσθ παντάπασιν, ημέρα της εμφάνσεως είναι τότε κατά νόμον ή από της επιδόσεως του έγγραφου της άγωγής έβδομη ημέρα. Άλλ' ή προθεσμία αυτή επεκτείνεται επί μακροτέρων αποστάσεων κατά τὰ δια των άρθρων 195 και 196 ὀρισμένα. Ο ενάγων δύναται μὲν να επεκτείνη την προθεσμίαν ταύτην εν τῷ έγγραφῳ, άλλ. ὄχι και να την συντάμη.»

Άρθρον μόνον

Το άρθρον 195 της πολιτικής δικονομίας αντικαθίσταται δια του εξής:

«Εάν διαδικοί, μάρτυρες ή πραγματογνώμονες κατοικώσιν εις άλλην τόπον παρά τον του δικαστηρίου, προστίθενται κατά τον υπολογισμόν των προθεσμιών (τουτο δε μόνον κατά τὰς παρά του νόμου ῥητώς ὀρισμένας περιπτώσεις) ὅτιω μὲν εἴτι ημέραι, αν κατοικώσιν εν άλλῳ δήμῳ του αυτού νομού, εἴκοσι δε ημέραι αν κατοικώσιν εν άλλῳ νομῳ.»

(Εκ της «Θίμιδος».)

Ο Νομαρχών ενταῦθα επέβαλε ποινην προστίμου εις δώδεκα μέλη του ημετέρου δημοτικού συμβουλίου, διότι δεν προσήλθον εις την συνεδρίασιν του συμβουλίου, του παρελθόντος Σαββάτου.

Έπρεπε να γίνη και τουτο να παρασταθῶσι τελείως αντεστραμμένοι παρ' ημίν οι ῥοι του πρέποντος και του νομίμου. Η δημοτική διοίκησις πρό μακροῦ άργει ενταῦθα καθολοκληρίαν ένεκα άποχής του κ. Δημάρχου, ο προϋπολογισμός του δήμου δεν έπεψηφίσθη ακόμη, μ' ὅλον ότι διανύομεν τον τρίτον μήνα του έτους, διότι το συμβούλιον καλούμενον εις συνεδρίασιν δεν δύναται να προσή εις τὰ έργα του, διότι ο κ. Δήμαρχος δεν έκρινε τον καιρόν κατάλληλον. Άπαξ δε οι κ.κ. δημοτικοί σύμβουλοι, δεν προσέρχονται θαρυθέντες τὰς ματαιάς προσκλήσεις και προσελεύσεις, και τιμωροῦνται επί παραμελήσει της ύπηρεσίας των. Η διοικητική άρχή δεν έπρεπε να διδῃ άφορμάς προς άποκάλυψιν των έλατηρίων άτινα κινούσι την ενεργειαν αυτής, έπρεπε δε να σέβηται πλείοτερον την κοινήν συνείδησιν του τόπου, ήτις γνωρίζει πόθεν πηγάζει ή δημοτική αθλιότης παρ' ημίν.

Έξ ακολουθεῖ ενταῦθα ο άφοπλισμός των πολιτών υπό την άσκον ενεργειαν του αντιμαρχου κ. Βλαχοπούλου. Το μέτρον τουτο επισπᾶται τον γενικόν έπαινον και εξ αυτού εύρεστα αναμένονται άποτελέσματα δια την δημοσίαν ασφάλειαν.

Εν είδος νικτοκλοπής έυσυστηματοποιήθη παρ' ημίν εντελέστατα. Κατά καιρούς εν μᾶνυ κτι άφαιροῦνται άθροια τὰ ῥόπιτρα των θυρών πολλών οικιών. Κατ' αυτὰς πάλιν άφρηθήσαν πλείστα δεσ τοιαύτα, χωρις να δυναθῇ ή αστυνομία να εἴπῃ μήτι τίνες τ' αφαιροῦσι, μήτε εις σίλους τὰ πωλώσι.

Δύο είχομεν άποπειράς κλοπών κατά την έβδομάδα ταύτην. Έγένοντο προσπάθειαι προς διάρρηξιν των θυρών του καπνοπωλείου Μακρίδου και του Φαρμακείου κ. Βενετσιανοπούλου, εύτυχώς άνευ άποτελέσματος.

Εις ὅλας τὰς συνοικίας, πλείοτερον δε εις τὰς αποκέντρους, οι παιδες δια των πυροτεχνημάτων των ένοχλοῦσι τους κατοίκους. Αν το κακόν τουτο, εις ὃ ὀφείλομεν άλλοτε και δυστυχήματα, ήρξατο από του νῦν ως φαντασθ ήκατος τί θα γίνη κατά την μεγάλην έβδομάδα και τὰς εορτάς του προσεγγίζοντος Πάσχα.

Ηρξατο ενταῦθα εκδιδόμενη εβδομαδιαία έφημερις υπό τον τίτλον «Έμπορικὴ Γνώμη» εις ήν εύχόμεθα προκοπήν.

Εν νεαρῳτάτῃ ηλικία έτελεύτησεν ενταῦθα ο σπουδαστής Τάκης Μαρίνης, νέος χριστός και μόνη έλπις άτυχοῦς μητρος και αδελφής. Κατά την κηδείαν αυτού οι συσπουδασται και φίλοι του δια πολλών εδειξαν τὰς προς τον άτυχῆ νέον συμπαιθείας των ὡν ή ο αξίος δια τον άγαστόν αυτού χαρακτήρα και την χρυσότητα.

Και εν Έλβετία ήρχισεν ή έκστρατεία κατά των ξένων οίνων. Οι άμπελοφυγοί του Βω δι' αναφοράς των ζητοῦσι παρά της δημοσπονδιακής κυβερνήσεως την αύξησιν των τελών επί του οίνου και των σταφίδων των εισαγομένων εν Έλβετία.

Από τινων έτων το Μαρόκον παράγει και αποστέλλει εις Μασσαλίαν σταφίδας. Το συμφέρον δε ή μή της καλλιιεργείας της σταφίδος συζητείται ήδη εν Άλγερίᾳ, εἴθα ή καλλιέργεια των σταφίδων υπό έποψιν κλίματος δύναται να εύδοκιμήσῃ.

Και ενταῦθα μετ' ενδιαφέροντος παρακολουθούνται αι τύχαι της Άτμοπλοϊκής Έταιρίας, άπαντες δ' εύχονται ὅπως δυναθῇ ή έταιρία οὔτη να διαφύγη τον κίνδυνον της καταστροφής ὡς ὃ άπηλείται. Καθ' ἃ γράφουσιν εξ Άθηνών ο Πρωθυπουργός μετὰ των αντιπροσώπων της έταιρίας έγκύπτουσαν εις την εξεύρεσιν των μέσων της διασώσεώς της, δεν πρόκειται νῦν, ως έρρήθη, εν ταις διαβουλίαις τουτοις, περι συστάσεως νέας έταιρίας, άλλ' επιδιώκεται ή σύστασις δανείου, δι' ου θα καταρθώση ή έταιρία ν' ανακουφισθ από των άμέσων ὀποχρεώσεων αυτής κατ'ιδίον θαδυνθῇ ν' απαλλαγῇ από των προς διαφόρους πολλών μικρών ὀφειλῶν αυτής, ένεκα των κυκλοφορούντων γραμματίων της, να δυναθῇ άπροσκόπτως πλέον να έργασθῃ.

Σήμερον κατά την 6ην ὡραν μ. μ. και πρό της ακολουθίας των Χαιρετισμών ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος ημών εν τῷ ναῷ του Εὐαγγελισμοῦ θέλει τελέσει τὰ έγκαίνια της άργυροτεύκτου εικόνας, ήν αφιέρωσεν εις τον Μητροπολιτικόν ναόν τα τέκνα του πρό τινος τελευτήσαντος μακαρίτου συμπολίτου μας Δημητρίου Σταμπάδου. Η εικόνα αυτή είναι αξιοθέατος δια την εντέλειαν της ζωγραφικής τέχνης και τον πλούτον της θαυμαστής άργυράς επενδυσσεώς της. Την εικόνα ταύτην, παριστώσαν τον Εὐαγγελισμόν της Παρθένου, εις μέγεθος μέγα, έγραψεν ο παρ' ημίν άγιογράφος κ. Ανδρέας Πρινᾶς λίαν επιτυχώς, επενέδουσε δ' αυτήν δι' άργύρου ο κ. Λάμπρος Καγιάφας, ὅστις δια του έργου του τουτου αναδεικνυται τεχνίτης άριστος και πάσης συστάσεως αξίος. Δια την εικόνα ταύτην ιδάπανήθησαν τρεις χιλιάδες δραχμαί, θ' αποτελέση δε αυτή λαμπρόν έγκαλλώπισμα του Πητροπολιτικού ημών ναού. Ο άσπίδος ημών συμπολίτης Δημήτριος Σταμπάδος, εξέφρασε δια της διαθήκης του την επιθυμίαν αφιέρωσεως τοιαύτης τινος εικόνας, τὰ δ' εύθεθῆ αυτού τέκνα έπραγματοποίησαν, δια της σήμερον έγκαίνιας μένης, την ίεράν εκείνην επιθυμίαν του.

Έτελέσθησαν ενταῦθα οι άρραθῶνες του καλλίστου εξ Άθηνών νέου κ. Δθ. Λαμπροδάκη μετὰ της σεμνης δεσποινίδος Σοφίας θυγατρὸς του συμπολίτου ημών και φίλου κ. Κωνστ. Τσάτσου, τῆ οικογενεία του ὁποίου πολλά απευθύνομεν σύγχαρητήρια.

Απεφασίσθη ὅπως ή επίσημος παραλαβή του τελευταίου τμήματος Πατρῶν—Πύργου του σιδηροδρόμου Πελοποννήσου γενήσεται την τρίτην ήμέραν του Πάσχα.

Το προσχές Σάββατον εορτήν του αγίου Άλεξίου δεν δέχεται επισκέψεις ο Ιατρός Α. Μεγαλόπουλος. Βπίσημη δεν εορτάζει και ο κ. Άλέξιος Θωμόπουλος, ένεκα ασθενείας του υἱού του.

Ο κ. Κ. Τσερώνης, πρόκτωρ της πυρασφαλιστικής έταιρίας «ή Ένωσις» των Παρισίων διορίσθη γενικός τοιοῦτος ενταῦθα της εν Αίθρῳ πουλ θαλασσοσφαλιστής «Έταιρίας Reliance».

Ο Ιεροκλήρῳ κ. Ηλ. Βλαχόπουλος θά μιλήσῃ την προσεχῇ Κηριακίῳ εν τῷ ιερῷ ναῷ της αγίου Νικολάου.

Νέα βιβλία.

—)(—

Έξεδόθη εις κομψόν τομίδιον εκ σελιδ 179 ο τρίτος τόμος της «Βιβλιοθήκης της Έστιας» περιέχον ὀλόκληρον τοῦ Σαικοπέιρου δράμα «Μάκβεθ» κατά μεταφρασιν του κ. Δ. Βικέλα και πωλείται δια τὰς επαρχίας δραχ. 1, 25. Η τραγωδία αυτή εξαιμήθη άεπειτα ιδιαιτέρως

μεταξύ των λοιπών του Σακισπέρου έργων, περιφανών δ' εἶχε μεταφραστῶν ἐν ὄλιαις ταῖς Εὐρωπαϊαῖς γλώσσαις. Ἐτύχως καὶ παρ' ἡμῶν μεταγλωττίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα ὅστις κατέχει περιβλεπτον θέσιν μεταξὺ τῶν καθ' ἡμᾶς λογίων. Συγχαρητήρια δρέλλονται εἰς τὸν φιλότιμον τῆς ἀΐστικῆς Ἐκδότην, ὅστις διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Ἑστίας» πλουτίζει τὴν πενιχρὰν ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην διὰ σειράς πολυτίμων βιβλίων, ἅτινα πολλὴν ἔχουσιν ἀξίαν εἴτε ὑπὸ φιλολογικῆν, εἴτε ὑπὸ ἱστορικῆν ἔποψιν. Ὡς γνωστὸν ἐν ταῖς δυοῖς πρώτοις τόμοις τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Ἑστίας» περιλήθησαν «Τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Κολοκοτρώνη», ἀνάγνωσμα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, τερπνὸν καὶ ὠφέλιμον. Ὁ προπληρώνων ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ δρασχ. 5 λαμβάνει τοὺς 6 πρώτους τόμους τῆς «Βιβλιοθήκης».

Θέμις. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἤρξατο ἐκδομένη ἐν Ἀθήναις ἐβδομαδιαία «δικαστικὴ Ἐφημερίς.» Ἐχόμεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τὸν ἄρτι ἐκδοθέντα πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ περιοδικοῦ τούτου, καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἀδιστακτικῶς ὅτι οἱ ἐκδοταὶ αὐτοῦ κ. κ. Θ. καὶ Π. Ἀγγελόπουλοι Ἀθῆναιοι, ἔθεντο δι' αὐτοῦ τὰς βάσεις περιοδικοῦ ὠρελιμωτάτου πᾶσι τοῖς περὶ τὰ νομικὰ καὶ δικαστηριακὰ ἀσχολουμένοις καὶ ἔγνωσαν νὰ θεραπεύσωσιν ἀνάγκην αὐτῶν ἀναπόφευκτον. Οὕτω θὰ κριθῇ τὸ ἔργον τοῦτο παρὰ τῶν νομικῶν καθόλου, τὸ δὲ περιεχόμενον τοῦ πρώτου φυλλαδίου ἔρχεται εἰς ἐπικουρίαν τῆς γνώμης τῶν Περιεχόμενα αὐτοῦ:— Περὶ τῆς καλῆς πίστεως ἐν τῇ χρηστικῇ, ὑπὸ Π. Παπαρηγοπούλου.— Τὰ δικαστικὰ καταστήματα τῆς Πρωτεύουσας.— Ἡ προέκτασις τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς ἐνώπιον τοῦ Ἐρεταίου.— Οἱ συμβολαιογράφοι ἐν Γαλλίᾳ.— Ἡ μεταρρυθμίσις τῶν ποινικῶν κωδίκων.— Νέον ποινικὸν σύστημα «κοινωνιολογικόν».— Δικαστικὰ νομοσχέδια.— Ἡ ἱατροδικαστικὴ ἔρευνα καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς γνωμάτευσις, ὑπὸ Π. Φιλιππακοπούλου.— Νομολογία Ἀρείου Πάγου (1890) Πολιτικῆ, Ποινικῆ.— Νομολογία Ἐρεταίου Ἀθηνῶν (1890).— Νομολογία Γαλλικῆ.— Γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν.— Τῶν Συμβολαιογράφων.— Λύφρα.— Καταδικῶν ἐκδικησῶν ὑπὸ L. Jaccolliot.— Ἐπίσημοι εἰδήσεις.— Πτωχεύσεις, δημοπρασίαι, πλειστηριασμοί, κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι, συστάσεις καὶ διαλύσεις ἐταιριῶν.— Ἡ συνδρομὴ τῆς «Θέμιδος» ἀπριζομένη ἐκ 16 σελίδων καὶ ἐκδομένης καθ' ἑβδομάδα, ἐστὶ δρασχ. 12.

Ἐξέδθη τὸ 28ον τεῦχος τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ ὅπερ ἐκδίδουσι τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου οἱ ἐν Ἀθήναις κ.κ. Μπαρτ καὶ Χρίστ. Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος τοῦτο τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀνδανίας μέχρι τοῦ Ἀνθεκτικῆς ἄρθρα, ἐκ τῶν δ-ποίων ἀναφέρονται ὡς ἐκτενέστερα τὰ ἑξῆς: Ἀνδρῆσεν, Ἀνδρίτσα, Ἀνδρόνικος, Ἀνδοκίδης, Ἀνδρος, Ἀνδρούτσος, ἀνεμομηχανή, ἄνεμος, ἡ δὲ τοῦ κ. Δ. Μηλιαράκη περὶ Ἀνδρου μονογραφία θέλει κινήσει τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον. Τὸ τεῦχος τοῦτο συνοδεύει ὠραίος πίναξ τῶν Ἀφρικανικῶν ἔθνων. Ἐκαστοῦ τεύχους λεπτὰ 90.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθησαν τέσσαρα τεύχη 26ον, 27ον, 28ον καὶ 29ον τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λεξικοῦ τοῦ κ. Α. Ρ. Ῥιγκαθῆ ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς λέξεως Ξενοφῶν καὶ φθάνοντα μέχρι τῆς λέξεως ὀπλα περιέχοντα ἐντὸς τοῦ κειμένου 112 εἰκόνας καὶ τὴν χάστιν τῆς Ὀλυμπίας. Μετὰ ἓνα μῆνα ἐκδοθήσονται τὰ τεύχη 30 καὶ 31. Ἡ ἔλδοσις τοῦ συγγράμματος τούτου ἐπισπεύδεται καὶ ἐντὸς ὀλίγου εἶται περτωμένη. Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται ἐνὸς φράγκου. Οἱ προπληρόντες ὅμως φρ-30 λαμβάνουσιν τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα καὶ ὅσα ἐκδοθήσονται, ἀρκεῖ νὰ πέμψωσι τὸ ἀντίτιμον πρὸς τὴν Δεῦθρον τῶν Καταστημάτων Ἀ.

νέστη Κωνσταντινίδου. Ἀπὸ τοῦ προταγοῦς Μάτρου ἢ τιμῆ τοῦ ὅλου συγγράμματος ὀρίζεται εἰς φράγκα 50.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα. Ἐυαρεστούμενοι καταχωρίσαμε ἐν τῷ ἀξιότιμῳ ὑμῶν φύλλῳ τὰ ἑξῆς:

Κύριε Ἰωσήφ Ῥουμπίνη. Παρὰ πολλῶν φίλων μου ἀκούω νὰ διαδίδετε ὅτι ἐργάζομαι τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὀδόντων, οὕτως ἢ ἐποχῇ ἤδη παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεῖ.

Ἀπορῶ ὅμως καὶ θαυμάζω πῶς ὑμεῖς, οἵτινες τυγχάνετε ὄντες ὀδοντοῖατρος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλεῶς τῶν Ἑλλήνων, κατεδέχθητε νὰ με ἀναφῆριτε.

Ἐγὼ, ἔντιμος κύριε, οὐδέποτε τὰ καλλιτεχνικά σας προσόντα καὶ τοὺς τίτλους σας ἠθέλησα νὰ διαμφισθητήσω, διότι οὕτως ἀπαιτεῖ ἡ ἀβρότης τῶν συναδέλφων καὶ ἡ εὐγένεια: ἐπειδὴ ὅμως σεῖς νὰ ἐξακολουθῆτε πρὸς ὀρελὸς σας βεβαίως νὰ διαμφισθητῆτε τὰ ἡμέτερα, δὲν ἔχω τὸν ἐλάχιστον δισταγμὸν νὰ συναγωνισθῶ μεθ' ὑμῶν τόσον εἰς τὸ τεχνητὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ καλλιτεχνικόν. Ἐυαρεστούμενοι λοιπὸν ἐκλέξατε 6 ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀξιότιμων ἱατρῶν τῆς πόλεώς μας ὅπως κρῖνωσι τὸ διαγώνισμα καὶ ἀποδειχθῇ τίς ἐξ ἡμῶν εἶε καλλίτερος, ἐγὼ μὲ τὸ παλαιόν, ὡς ἀρέσκεσθε νὰ λέγητε, ἢ ὑμεῖς.

Μετὰ τὴν ἐλπίδα ταύτην διατελῶ Ὁ ὀδοντοῖατρος Β. Α. Καραγάσπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ ἄρτι ἐκ Παρισίων ἀφικθεὶς ἱατρός κύριος Ἰωάννης Μουτούσης κατώκησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς χήρας Χρ. Τζετζέλη, ὁδὸς Ἐρμού παραπλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Γιαννοπούλου. Δέχεται ἐπισκέψεις: 1 1/2—3 Μ. Μ.

Η ΕΝΩΣΙΣ (L' UNION)

Γαλλικὴ Πυρασφαλιστικὴ ἑταιρία ἸΔΡΥΘΕΙΣΑ Τῷ 1828 ἘΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 80 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΡΑΓΚῶΝ

RELIANCE

ΑΓΓΛΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Πράκτωρ ἐν Πάτραις Κ. ΤΣΕΡΩΝΗΣ

ΟΙΝΟΣ ΜΕΛΑΣ

ΡΙΤΙΝΙΤΗΣ Τῆς περισυνῆς ἑσοδείας ἄριστος, πωλεῖται Ἡ ὀκτὼ Δραχμῇ Ἡ εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἁγίου Νικολάου» καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Θεοχάρη οἰνοπωλεῖον τοῦ Τριταγαβύλλου Παπατριταγαβύλλου

Νέος μὲ τὰς καλλίστας συστάσεις, προσφέρεται νὰ διδάξῃ μετὰ τρόπον πρακτικώτατον τὴν Ἰταλικὴν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλώσσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Δ. Λυμπεροπούλου.

ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Ὀλυμπίου καὶ Φραντζῆ.

Τὸ νεοσύστατον τοῦτο ἐργοστάσιον κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζώνος καὶ ἀνωθεν τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Δ. Φραντζῆ ἐπλουτίσθη δι' ὄλων τῶν ἐκλεκτοτέρων ὑλικῶν τῶν Παρισίων καὶ μέσων τοῦ συρμού, ὑπόσχεται ἀρίστην ἐργασίαν, κομψότητα, εὐθυσίαν καὶ 30 0)0 ἔκπτωσιν.

Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις ἐν αὐτῷ δύναται νὰ βεβαιώσῃ τ' ἀνωτέρω. Δοκιμάσατε!

Ἐπισκεφθῆτε τὸ Α LA MENAGERE

(ὁδὸς «Ἁγίου Νικολάου», ἀπέναντι οἰκίας Κρεμύδης)

Εἰς τὸ πληρέστατον τοῦτο ἐν τῇ πόλει Πατρῶν κατάστημα, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Σ. Ἀθανασίου, πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκιακῆς καὶ μαγειρικῆς χρήσεως, εἶδη ἀγχειοπλαστικῆς καὶ ὑαλουργικῆς βιομηχανίας, παντοειδῆ σκευὴ ἐκ κρυστάλλου, πορτζεζιάνης καὶ λοιπά. Ἐτερα σκευὴ πρὸς διακόσμωσιν αἰθουσῶν καὶ τραπεζαριῶν, κλίνας ὀρειγάλλικαι καὶ ὀρειχαλκομιγεῖς. Ὀργανα καὶ παιγνίδια πρὸς διασκέδασιν. Πολύφωτα δι' ἐκκλησίας. Ὀπλα κινηθῶν καὶ στρατιωτικὰ, πιστόλια καὶ περιστροφὰ παντὸς εἶδους, βραπτομηχαναὶ δι' οἰκογενείας. Νιπτήρες πλήρεις εἰς διάφορα σχήματα κτὶ πλείεστα ἄλλα εἶδη, ἅπαντα εἰς λίαν συμφερούσας τιμὰς μὴ ἐπιδεχόμενα συναγωνισμῶν.

ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ

Α. Α. ΣΥΨΩΜΟΥ ἘΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Συψώμου πωλοῦνται: ΟΙΝΟΣ μέλας, τριετῆς πρὸς λ. 50 ἢ φιάλη ΟΙΝΟΣ λευκός » » 50 » ΟΙΝΟΣ μέλας, πενταετῆς δρ. 1 » CURAÇAO (Κιουρασώ) » 5 » ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ (Πικρὸν) » 1,25 »

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι πωλεῖται οἶνος πολὺ παλαιὸς ἀρίστης ποιότητος, τονικός, δι' ἀσθενεῖς πρὸς δρ. 2 ἢ φιάλη ΒΟΡΔΩ » 2 » SAUTERNES (λευκός) » 2 1/2 »

Αἱ τιμαὶ δι' ἀποστολὰς εἰσὶν διαφορετικαί.

ΝΕΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Καππαρδάκης, ὁ καλλιτέχνης ζωγράφος ἀναγκαζόμενος ἐνεκεν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων καὶ χάριν τῆς υγείας του, νὰ μείνῃ ἐπὶ τινα ἀκόμη καιρὸν ἐν Πάτραις, ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ καὶ φωτογραφεῖον, πλὴν φωτογραφεῖον οὐχὶ ὡς τὰ μέχρι τοῦδε ἐν Πάτραις, ἀλλ' ἐντελές, ἐν τῷ ὀπιῶν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίας παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους καὶ ἴσας, ἀν οὐχὶ καλλιτέρας τῶν ἐν Εὐρώπῃ.

Περὶ δὲ τῶν τιμῶν δύναται τις νὰ κρῖνῃ ὅταν μάθῃ ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ τὴν φωτογραφίαν του εἰς φυσικὸν μέγεθος καὶ ἐντελῶς καλλιτεχνικῶς ἀντὶ μόνον 25 δραχμῶν.

Τὸ φωτογραφεῖον κεῖται ἀπέναντι τοῦ «Στρομπεῖου Περθηναγωγείου».